

Neger-Sang.

I Afrika findes et Folk som har Navn,
af Negrer i vitende Veld;
de ere vel svart, ei vita som vi,
en Ande, en levende Sjæl.

Der hændte engang at fra England et Skib
sig lagde til Afrikas Strand,
saa kom der en Neger, han bad at faa gaa
med Skibet til fremmed Land.

Kapteinen sa' ja, og de gif da ombord,
der sad han saa sorgfuld og stur,
da raabte Manden ved Roret:
„Min Ven, se glad op og vær ikke dum.“

Da sukede Negren, hvi kan jeg bli glad,
som har hverken No eller Trøst,
min Synd er saa stor, og jeg ved ingen Mand,
som tager den bort fra mit Bryst.

u. s. u. a.

V box 27 : 799

Da frågade Kapteinen: hvad har du da gjort,
og Negren han sagde, jeg ser,
alt, alt er ondt og fordærvet i mig,
til Jorden det trykker mig ned.

Da sagde Kapteinen helt tankefuldt og let,
vel fins der en frelsende Mand;
vi reiser til England, der tales helt vis
om en, som forløse dig kan.

Da blikkede Negren mod nordlige Havn,
snart Fartøiet England opnaar,
omkring uti London, den prægtige Stad,
han spørgende, forskende gaar.

Der møder han Mænd i Hober saa tæt;
han frågar saa ofte han kan:
D visa mig den, som betaler min Skuld,
hvor bor vel den frelsende Mand.

Han kunde vel Sproget, han havde det lært,
alt tydeligt blandt fremmede Mænd,
men de forstod ei hvad den søgende led,
og hvifkede en Galning er han.

Ei trøtnade Negren fra Morgen til Kveld,
han gaar paa den folkrige Sti,
han ser dem i Ansigtet, frågar saa varmt
hvem tager min Skuld ud paa sig.

Han møder en Yngling som tager hans Haand,
og siger med glædefuld Røst:
Se der er et Tempel, gaa derind min Ven,
saa finder du kanske din Trøst.

Der ind træder Negren, der Sangen med Magt
forkynder Guds evige Naad,
der opsende Bønner i Jesu Navn,
om Synderforladelsens Naad.

Nu blev han forvisset at Jesu paa sig
al Verdens Synder han bortbar;
fornøjet og glad til sit Fædreneland
med Frydernes Budskab han bar.

O Bemær, se Negren bedrøvet han kom,
men se nu, hvor glad han dog er,
den Skat han fundet, den bydes enhver,
og maa vi den alle modtage.

